

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2244/2002 НА КОМИСИЯТА

от 16 декември 2002 година

за изменение на Регламент (ЕО) № 1622/2000
за използването на винена киселина в лозаро-винарските продукти

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаването на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1493/1999 на Съвета от 17 май 1999 г. за общата организация на лозаро-винарския пазар¹, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2585/2001², и по-специално член 46,

като има предвид, че:

- (1) Приложение IV към Регламент (ЕО) № 1493/1999 предвижда (*) добавянето на винена киселина в съответните лозаро-винарски продукти.
- (2) Регламент (ЕО) № 1622/2000 на Комисията от 24 юли 2000 г. за определяне на условията и реда за прилагане на Регламент (ЕО) № 1493/1999 за общата организация на лозаро-винарския пазар и за създаването на Ощностен кодекс на енологичната практика и процеси³, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2066/2001⁴, определя по-специално ограниченията и изискванията за използване на някои вещества, чиято употреба е разрешена от Регламент (ЕО) № 1493/1999.
- (3) Винената киселина, известна още като L-винена киселина, и нейните соли са единствените вещества, разрешени за подкисляване и откисляване на лозаро-винарските продукти, тъй като те присъстват естествено в гроздето и виното.
- (4) Международната организация по лозата и виното прие през юни 2000 г. резолюция за въвеждане в *Международния енологичен кодекс* на актуализация на монографията за определяне на идентификационните характеристики и на спецификациите за чистота на използваната в енологията L-винена киселина, която определя винената киселина като „киселина от естествен произход, извличана от гроздето”. Тези критерии за чистота са по-пълни, но въпреки това съответстват на тези, предвидени в Директива 96/77/ЕО на Комисията от 2 декември 1996 г. за установяване на специфични критерии за чистота на хранителните добавки, освен оцветителите и подсладителите⁵, последно изменена с Директива 2002/82/ЕО⁶.
- (5) С оглед да се осигури високо качество и, по-специално, да се запазят автентичността и естественият характер на виното при спазване на добрата енологична практика, следва да се въведе в Регламент (ЕО) № 1622/2000 изискването за земеделски произход на използваната в енологията винена киселина, като се вземат предвид спецификациите на *Международния*

⁽¹⁾ ОВ L 179, 14.7.1999 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 345, 29.12.2001 г., стр. 10.

⁽³⁾ ОВ L 194, 31.7.2000 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 278, 23.10.2001 г., стр. 9.

⁽⁵⁾ ОВ L 339, 30.12.1996 г., стр. 1.

⁽⁶⁾ ОВ L 292, 28.10.2002 г., стр. 1.

енологичен кодекс на Международната организация по лозата и виното.

- (6) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Управителния комитет по вината,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

В член 8 от Регламент (ЕО) № 1622/2000, се добавя следният параграф:

„Винената киселина, чието използване е предвидено в параграф 1, букви м) и н) и в параграф 3, буква л) и м) от приложение IV към Регламент (ЕО) № 1493/1999, известна още като L-винена киселина, трябва да е от земеделски произход, по-специално да е извлечена от лозаро-винарски продукти. Тя трябва да отговаря на критериите за чистота, установени в Директива 96/77/ЕО на Комисията ^(*).

^(*) ОВ L 339, 30.12.1996 г., стр. 1.”

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила от двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и е пряко приложим във всяка държава-членка.

Съставено в Брюксел на 16 декември 2002 година.

За Комисията:
Franz FISCHLER
Член на Комисията